

**Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА»**

Загальна інформація про Товариство

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» (далі по тексті – ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА», Товариство) зареєстроване Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією, номер запису – 1 070 120 0000 004408 від 01.06.1996р.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» діє в результаті перейменування ТОВ «ФК «УКРАНЕТ», яке діяло в результаті перейменування ТОВ «УНІВЕРСАЛЬНА ФІНАНСОВА ГРУПА», зареєстрованого Печерською районною державною адміністрацією м. Києва 01.06.1999р.

Країна реєстрації - Україна.

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ - 21654295.

Юридична адреса Товариства: 01010, м. Київ, вулиця Московська, будинок 32/2.

Фактична адреса Товариства: 01010, м. Київ, вулиця Московська, будинок 32/2.

Місцезнаходження за КОАТУУ - 8038200000.

Організаційно-правова форма господарювання: Товариство з обмеженою відповідальністю.

Офіційна сторінка в Інтернеті - <https://ffin.ua/>

Адреса електронної пошти - info@ffin.ua

Дата звітності - 31.12.2018 р., звітний період – 2018 рік.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» взято на облік як платник податків 21.11.1996р. за № 15007 в ДПІ у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві (ЄДРПОУ ДПІ 39669867).

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» зареєстроване як платник єдиного соціального внеску 02.12.1999р за №10-015797 в ДПІ у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві.

Товариство має ліцензії на професійну діяльність на фондовому ринку:

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами – дилерська діяльність, номер рішення № 574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами – брокерська діяльність, номер рішення № 574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – депозитарна діяльність депозитарної установи, дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії: 17.09.2013р. № 1857. Строк дії ліцензії: з 12.10.2013р. – необмежений.

- Генеральна ліцензія на здійснення валютних операцій № 208, видана Національним банком України 09.10.2017р, строк дії ліцензії – необмежений.

Товариство включене до державного реєстру фінансових установ, які надають фінансові послуги на ринку цінних паперів, рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 26.10.2004р, реєстраційний номер 128.

Відповідно до Статуту, предметом діяльності Товариства є виключно професійна діяльність на фондовому ринку, а саме: діяльність з торгівлі цінними паперами, в тому числі брокерська, дилерська діяльність, андеррайтинг, діяльність з управління цінними паперами, консультаційні послуги на ринку цінних паперів; депозитарна діяльність депозитарної установи.

Основними видами діяльності Товариства в розрізі одержаних доходів за 2018р є дилерська, брокерська діяльність та депозитарна діяльність депозитарної установи.

Метою створення Товариства є отримання прибутку шляхом творчого та розумного здійснення підприємницької діяльності, аналізу всіх можливих альтернатив, використовуючи потрібні аналітичні та прогностичні інструменти, внутрішні ресурси, технології, здібності персоналу та компетенції, досягти економічної цінності для клієнтів та бажаного фінансового результату для компанії.

Основними факторами, що впливають на діяльність Товариства є кількість та об'єм торгових операцій клієнтів з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2017 р. складала 93 та 28 осіб, відповідно.

Статутний капітал Товариства сформований за рахунок грошових коштів у розмірі 59 880 000,00 грн. (п'ятдесят дев'ять мільйонів вісімсот вісімдесят тисяч грн. 00 коп.), сформовано (сплачено) на звітну дату повністю.

Учасник Товариства - ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. (FREEDOM HOLDING CORP.) код ЄДРПОУ 32081-2004, адреса: 324 Саут 400 Вест, Офіс 250, м. Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, Сполучені Штати Америки; розмір частки у Статутному капіталі – 100%.

Керівник підприємства - Генеральний директор Машковська Марина Василівна, ІПН – 3064301044.

Учасники товариства:	
Станом на 31.12.2018	Станом на 31.12.2017
ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. (FREEDOM HOLDING CORP.) код ЄДРПОУ 32081-2004, адреса: 324 Саут 400 Вест, Офіс 250, м. Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, Сполучені Штати Америки; розмір частки у Статутному капіталі – 100%.	КОМПАНІЯ БІЗНЕСТРЕЙН ЛТД. (BUSINESSTRAIN LTD.), індекс 3095, вулиця ОМІРОУ, 10, ЛІМАСОЛ, КІПР, БУД. 83, ІНДЕКС 2722; розмір частки у Статутному капіталі – 100%.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 1 січня 2018 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

Товариство веде облік господарських операцій щодо майна і результатів своєї діяльності в натуральних одиницях і в узагальненому грошовому виразі шляхом безперервного документального, взаємопов'язаного їх відображення на підставі первинних документів, які фіксують факти здійснення господарських операцій, методом подвійного запису згідно з Планом рахунків бухгалтерського обліку у відповідних журналах ордерів та аналітичних відомостях.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ. Вжиті всі можливі заходи, щодо зменшення оманливих аспектів для дотримання МСФЗ у руслі законодавчої бази України з обліку та податків.

Керівництво Товариства не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фондовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства, дотримання вимог регулятора.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

На веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», випущений у січні 2016 року який набуває чинності з 01 січня 2019 року.

Новий стандарт визначає принципи визнання, оцінки та розкриття інформації у звітності щодо операцій оренди. Всі договори оренди призводять до отримання орендарем права користування активом з моменту початку дії договору оренди, а також до отримання фінансування, якщо орендні платежі здійснюються протягом певного періоду часу. Відповідно, МСФЗ 16 скасовує класифікацію оренди як операційної чи фінансової, як це передбачено МСБО 17, натомість, вводить єдину модель обліку операцій оренди для орендарів.

Орендарі повинні будуть визнавати: активи і зобов'язання щодо всіх договорів оренди з терміном дії понад 12 місяців, за винятком випадків, коли вартість об'єкта оренди є незначною; і амортизацію об'єктів оренди окремо від процентів за орендними зобов'язаннями у звіті про фінансові результати.

За рішенням керівництва Товариства до дати набуття чинності МСФЗ 16 «Оренда» не застосовується. Очікується, що застосування МСФЗ 16 «Оренда» буде мати суттєвий вплив на фінансову звітність Товариства, враховуючи, що Товариство орендує нежитлове приміщення, в якому знаходиться головний офіс у м.Києві та нежитлові приміщення для офісів відокремлених підрозділів (філій) які не мають статусу юридичної особи за місцем знаходження філій. Показники очікуваного впливу застосування МСФЗ 16 «Оренда» розраховуються.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч..

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань Товариства відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства узгоджена до випуску (з метою оприлюднення) Генеральним директором Товариства 25 лютого 2019 року та затверджена Загальними зборами Учасників Товариства протоколом № 2 від 25.02.2019р.

Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

3. Суттєві положення облікової політики

Облікова політика Товариства визначає та встановлює єдині принципи, методи і процедури, що використовуються для відображення в обліку операцій, щодо яких нормативно-методична база передбачає більш ніж один їх варіант складання і подання звітності. Товариство підготувало дану фінансову звітність на основі принципів Міжнародних стандартів фінансової звітності, як зазначено у обліковій політиці, відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилках» та інших чинних МСФЗ, визначена Наказом про облікову політику та організацію бухгалтерського обліку від «03» січня 2017 року № 1, яким обумовлений порядок обліку активів, зобов'язань та власного капіталу Товариства та базується на основних принципах бухгалтерського обліку:

Обачність - застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства.

Повне висвітлення - фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі.

Автономність - кожне підприємство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності Товариства.

Послідовність - постійне (із року в рік) застосування Товариством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності.

Безперервність - оцінка активів та зобов'язань Товариства здійснюється виходячи з припущення, що його діяльність буде тривати далі.

Нарахування та відповідність доходів і витрат - для визначення фінансового результату звітного періоду необхідно порівняти доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. При цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів.

Превалювання сутності над формою - операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з юридичної форми.

Історична (фактична) собівартість - пріоритетною є оцінка активів Товариства, виходячи з витрат на їх придбання.

Єдиний грошовий вимірник - вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій Товариства у його фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці.

Періодичність - можливість розподілу діяльності підприємства на певні періоди часу з метою складання фінансової звітності.

На основі принципу послідовності облікова політика Товариства передбачає постійне (із року в рік) застосування прийнятої стабільної облікової політики. Перегляд облікової політики має бути обґрунтований.

Облікова політика може бути змінена, з початку року у виняткових випадках, прямо встановлених у стандартах бухгалтерського обліку, якщо:

- змінюються вимоги Міністерства фінансів України, органу, який здійснює функції з державного регулювання методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

- зміняться статутні вимоги Товариства;

- нові (запропоновані й обґрунтовані фахівцями Товариства) положення облікової політики забезпечать більш достовірне відображення господарських операцій та зміни облікової політики дозволять достовірніше відображення подій (операцій) у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Дана фінансова звітність представлена в національній валюті України, у тисячах українських гривень.

Критерій суттєвості для відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності операцій, пов'язаних із рухом активів, зобов'язань, власного капіталу, визнанням доходів і витрат, встановлено у розмірі 100, 00 грн.

Статті фінансової звітності формуються з урахуванням суттєвості. Якщо окрема стаття не є суттєвою, то підлягає об'єднанню з іншими статтями безпосередньо у звіті, чи у примітках.

Критерії і ознаки суттєвості визначаються з економічної доцільності з урахуванням обсягів діяльності Товариства, характеру впливу об'єкта обліку на рішення користувачів та інших якісних чинників, які можуть впливати на визначення порогу суттєвості.

Стаття, яка може бути визнана несуттєвою для окремого подання її у фінансовому звіті, може бути достатньо суттєвою для окремого розкриття її в примітках до фінансової звітності.

Товариство не надає конкретне розкриття, що його вимагає МСФЗ, якщо така інформація не є суттєвою.

Деякі суми, включені до фінансової звітності, а також пов'язані з ними розкриття інформації вимагають здійснення припущень відносно сум або умов, які не можуть бути точно відомі на дату підготовки звітності. Управлінський персонал проводить оцінки на постійній основі, виходячи з результатів і досвіду минулих періодів, консультацій фахівців, тенденцій та інших методів, які керівництво вважає прийнятними за певних обставин, а також виходячи з прогнозів щодо того, як вони можуть змінитися в майбутньому. Однак невизначеність цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються такі припущення та оцінки, в майбутньому.

Основні невизначеності стосуються амортизації основних засобів, нематеріальних активів, яка ґрунтується на здійснених управлінським персоналом оцінках майбутніх строків корисного використання цих активів. Оцінки можуть змінюватися під впливом технологічного розвитку, конкуренції, зміни ринкових умов та інших чинників, котрі важко передбачити. Подібні зміни можуть призвести до змін очікуваних строків корисного використання та амортизаційних відрахувань.

3.1. Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, визначає та встановлює єдині принципи, методи і процедури, що використовуються для відображення в обліку операцій, щодо яких нормативно-методична база передбачає більш ніж один їх варіант складання і подання звітності.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

Фінансова звітність Товариства згідно з вимогами, встановленим НП (С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» включає наступні форми:

- Форма № 1 - Баланс (Звіт про фінансовий стан);
- Форма № 2 - Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід);
- Форма № 3 - Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- Форма № 4 - Звіт про власний капітал.

Сукупність цих форм звітності дає змогу отримати інформацію про всі види діяльності Товариства (операційну, фінансову, інвестиційну), його майновий стан, фінансові ресурси, результати діяльності та грошові потоки, які забезпечують цю діяльність, дати комплексну оцінку діяльності Товариства та визначити його економічний потенціал та оцінити перспективи розвитку. Звітність складається щоквартально, наростаючим підсумком з початку звітного року та подається за формами фінансової звітності та у терміни подання що встановлюється Міністерством фінансів України.

Метою складання фінансової звітності є надання повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів Товариства. Фінансова звітність Товариства є звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Вжиті всі можливі заходи, щодо зменшення оманливих аспектів для дотримання МСФЗ у руслі законодавчої бази України з обліку та податків.

Дана фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності, відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. Керівництво вживає усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання господарської діяльності Товариства у поточних умовах.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців). Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому за справедливою вартістю або за амортизованою собівартістю, на основі характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю .

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяті зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство веде облік фінансових інструментів, згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з метою встановлення принципів фінансової звітності, класифікації фінансових інструментів як фінансових активів, фінансових зобов'язань та інструментів власного капіталу, з метою надання доречної та корисної інформації користувачам фінансової звітності.

Товариство визнає у своєму балансі фінансові активи та фінансові зобов'язання тоді, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань на інструменти щодо активів, згідно МСБО 32 (Фінансові інструменти: подання). Фінансовий інструмент - контракт, який одночасно приводить до виникнення (збільшення) фінансового активу в одного суб'єкта підприємницької діяльності і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншого. Фінансові активи та зобов'язання визнаються на дату здійснення операції .

Оцінкою справедливої вартості при первісному визнанні фінансового інструменту, який не має котирування на активному ринку, є ціна операції.

У випадку придбання фінансового активу або фінансового зобов'язання не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Згідно з МСБО39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;
- інвестиції, що утримуються до погашення;
- фінансові активи, що є в наявності для продажу;
- позики та дебіторська заборгованість.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку або за рішенням суду, подальше визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Цінні папери, емітента, щодо якого оприлюднено інформацію про порушення справи про банкрутство Товариство оцінює враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід від таких цінних паперів.

У разі оприлюднення інформації про припинення провадження у справі про банкрутство емітента цінних паперів, вартість цінних паперів такого емітента, а також дебіторську заборгованість боржника Товариство переоцінює відповідно до облікової політики .

Акції українських емітентів, які не перебувають в обігу на організованому фондовому ринку та/або річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, Товариство оцінює враховуючи за нульовою вартістю.

Справедливу вартість цінних паперів емітентів, обіг яких зупинено Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, Товариство визначає із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід від таких цінних паперів. Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Розрахункові операції Товариство здійснює як в готівковій, так і в безготівковій формах.

Кошти та їх еквіваленти включають кошти на банківських рахунках, кошти в касі, банківські депозити.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів (в тому числі в іноземній валюті) здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Облік грошових коштів ведеться в розрізі валют та в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Грошові кошти зберігаються на поточних та депозитних банківських рахунках.

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операції. Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоду, в якому вони виникають.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Товариство складає Звіт про рух грошових коштів за прямим методом, згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації) у якому розкривається інформація про основні надходження та виплати грошових коштів.

Для цілей складання звіту про рух грошових коштів, кошти включають готівкові гроші в касі, на поточних рахунках та інших рахунках у банках а також грошові кошти в дорозі (транзит грошових коштів для купівлі або продажу іноземної валюти).

До інших рахунків відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що підвласні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.

- Розподільчі рахунки, на яких обліковується валютна виручка, що надійшла від контрагента, але ще не була зарахована банком на поточний рахунок Товариства. Обов'язковий продаж валютної виручки, що регламентований Національним Банком України, здійснюється з розрахункового рахунку.

3.3.3. Облікові політики щодо фінансових інвестицій (портфель)

Товариство відносить активи до портфелю «Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток та класифікуються як призначені для торгівлі»:

а) боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовуються для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ціни або дилерської маржі та продажу в найближчий час;

б) будь-які інші цінні папери, що визначаються на етапі первісного визнання як такі, що можуть обліковуватись за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити).

Товариство класифікує фінансові активи як утримувані для продажу, якщо в нього є намір продати їх у найближчому майбутньому. Цінні папери, утримувані для продажу, спочатку визнаються за первісною вартістю й згодом переоцінюються по справедливій вартості з відображенням переоцінки як прибутку або збитку

Фінансові активи, що придбані в торговий портфель, відносяться до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання.

Фінансові активи класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони:

- придбані або прийняті з метою їх продажу у найближчому майбутньому;
- при первісному визнанні є частиною портфелю ідентифікованих фінансових інструментів, управління якими здійснюється спільно, та недавні операції з якими засвідчують тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або
- є похідними інструментами (за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування).

Фінансові інвестиції (крім інвестицій, що утримуються Товариством до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображаються за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу (крім інвестицій, що обліковуються за методом участі в капіталі) відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Порядок переоцінки довгострокових та поточних фінансових інвестицій та механізм визначення справедливої вартості регулюється МСБО 39 (Фінансові інструменти: визнання та оцінка) та МСФЗ 3 (Оцінка справедливої вартості).

На кожну звітну дату (дату балансу) Товариство визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу або групи фінансових активів.

Ознаками знецінення можуть бути:

- погіршення ситуації на ринку,
- збільшення факторів галузевого ризику,
- погіршення фінансового стану емітента,
- порушення порядку платежів,
- висока ймовірність банкрутства емітента,
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Вартість фінансових активів після первісного визнання переглядається в кінці кожного звітного періоду. Переоцінка довгострокових та поточних фінансових інвестицій (крім інвестицій, які перебувають у власності Товариства до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображається за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Періодична переоцінка вартості фінансових інвестицій на дату балансу, на дату формування проміжної та річної фінансової звітності здійснюється Товариством з використанням одного з трьох методів визначення справедливої вартості:

1) за біржовим курсом на організованому фондовому ринку на ідентичні активи, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;

2) за цінами котирування на організованих фондових ринках на ідентичні активи, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;

3) за зовнішніми даними, які можна визначити для відповідної інвестиції.

Оцінку вартості фінансових інвестицій Товариства, які не мають котирування на організованому фондовому ринку, справедливу вартість яких достовірно визначити неможливо, Товариство відображає на дату балансу за собівартістю придбання, згідно з МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Втрати від зменшення корисності фінансових інвестицій Товариство відображає у складі інших витрат з одночасним зменшенням балансової вартості фінансових інвестицій. Зменшення балансової вартості фінансових інвестицій Товариство відображає в бухгалтерському обліку тільки на суму, що не призводить до від'ємного значення вартості фінансових інвестицій. Фінансові інвестиції, які внаслідок зменшення їх

балансової вартості досягають нульової вартості, Товариство відображає в бухгалтерському обліку у складі фінансових інвестицій за нульовою вартістю.

Періодична переоцінка вартості інвестицій на дату балансу забезпечує прозорість фінансової звітності для користувачів, надає об'єктивну оцінку його фінансового стану і результатів діяльності.

Товариство визначає основним ринком для використання котирувань з метою переоцінки фінансових інвестицій ПАТ «Українська біржа».

Фінансові інвестиції, оцінені за справедливою вартістю, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент, з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку, у бухгалтерському обліку обліковуються як поточні фінансові інвестиції на субрахунках рахунку 352.

Фінансові інвестиції на строк, що перевищує один рік відображаються як довгострокові фінансові інвестиції та обліковуються на субрахунках 141, 142, 143, 144.

Станом на 31.12.2018р фінансові інвестиції, призупинені в обігу перенесені для обліку до складу довгострокових фінансових інвестицій на рахунок 144.

3.3.4 Дебіторська заборгованість

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка виникає в ході нормального операційного циклу або оборотних активів Товариства. Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи, мають фіксований термін погашення і не мають котирувань на активному ринку. Дебіторська заборгованість визнається активом, тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти та існує можливість одержання Товариством майбутніх економічних вигід і може бути вірогідно визначена її сума. Облік ведеться згідно МСБО39 (Фінансові інструменти: Визнання та оцінка).

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Класифікація дебіторської заборгованості проводиться в момент її визнання, а далі на кожну дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Для визначення того, до якого виду (довгострокова чи поточна) належить наявна дебіторська заборгованість, Товариством проводиться аналіз строків оплати (погашення) цієї заборгованості, передбачених відповідними договорами. У випадку, коли дебіторська заборгованість, що раніше була класифікована як довгострокова, на дату балансу не відповідає визначеним критеріям, вона переноситься на рахунки обліку поточної дебіторської заборгованості для забезпечення правильного складання фінансової звітності Товариства.

До складу довгострокової дебіторської заборгованості Товариство відносить всю дебіторську заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців.

Дебіторська заборгованість поділяється на наступні види:

- Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги (до складу дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги відноситься дебіторська заборгованість за вже реалізовані фінансові інвестиції та надані роботи або послуги (виручку, за якими вже відображено), не оплачені покупцями).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами (за статтею дебіторська заборгованість за виданими авансами, відображується сума авансів, наданих іншим підприємствам у рахунок наступних поставок).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до дебіторської заборгованості за розрахунками з бюджетом включається дебіторська заборгованість фінансових і податкових органів, а також переплата за податками, зборами та іншими платежами до бюджету).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів (до складу дебіторської заборгованості з нарахованих доходів відносить дебіторську заборгованість по сумах нарахованих дивідендів, відсотків, роялті, що підлягають надходженню).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків (за статтею дебіторська заборгованість за внутрішніми розрахунками включається дебіторська заборгованість пов'язаних сторін та дебіторська заборгованість із внутрішніх розрахунків).

- Інша поточна дебіторська заборгованість (до складу іншої поточної дебіторської заборгованості відноситься дебіторська заборгованість за договорами безвідсоткової поворотної фінансової допомоги та інша дебіторська заборгованість).

- Довгострокова дебіторська заборгованість (до складу довгострокової дебіторської заборгованості відноситься вся дебіторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців).

Відповідно до принципу обачності та з метою покриття у майбутньому безнадійної дебіторської заборгованості Товариство нараховує резерв сумнівних боргів. В розрахунку резерву сумнівних боргів враховується вся сума простроченої на дату балансу дебіторської заборгованості за цінні папери, за послуги депозитарної установи, брокерські послуги та інші послуги. Величина резерву сумнівних боргів визначається на основі платоспроможності окремих дебіторів

Виключення безнадійної дебіторської заборгованості з активів здійснюється Товариством з одночасним зменшенням величини резерву сумнівних боргів. У разі недостатності суми нарахованого резерву сумнівних боргів безнадійна дебіторська заборгованість списується з активів Товариства на інші операційні витрати

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки, сума, за якою може бути здійснений обмін активу або оплата зобов'язання в результаті операцій між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна на активному ринку. Активний ринок – це ринок, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.

Справедлива вартість фінансових інструментів, що торгуються на активному ринку, вимірюється як добуток ціни котирування на ринку за окремим активом або зобов'язанням та їх кількості, що утримується Товариством.

Якщо фінансові активи мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Методи оцінки, що ґрунтуються на нещодавніх операціях на ринку на загальних умовах або на фінансових даних об'єктів інвестицій, застосовуються для оцінки справедливої вартості для певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня зовнішня ринкова інформація щодо ціноутворення.

Оцінки справедливої вартості аналізуються за рівнями ієрархії справедливої вартості (перехід з рівня на рівень здійснюється на кінець звітного періоду) наступним чином:

- за цінами котирування (без застосування коригувань) на активних ринках для ідентичних активів та зобов'язань;
- це методики оцінки з усіма суттєвими параметрами, наявними для спостереження за активами та зобов'язаннями, безпосередньо (тобто, ціни) або опосередковано (тобто, визначені на основі цін),
- оцінки, які не базуються виключно на наявних на ринку даних (тобто, оцінка вимагає значного застосування параметрів, за якими відсутні спостереження).

Справедлива вартість фінансових активів, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Фінансовий актив відноситься до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання. Товариство класифікує фінансові активи як утримані для продажу, якщо в нього є намір продати їх у найближчому майбутньому, спочатку визнаються за первісною вартістю й згодом переоцінюються по справедливій вартості з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

За справедливую вартість цінного паперу в портфелі Товариства на продаж береться останнє розраховане протягом торговельного дня значення поточної ціни (ціна закриття) за даними оприлюднених котирувань цінних паперів на фондових біржах за станом на час закриття останнього біржового дня звітного кварталу (року). Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за ціною закриття на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший.

У разі якщо достовірною оцінка справедливої вартості цінного папера в портфелі Товариства на продаж більше не доступна, тоді прийнятним є облік фінансового активу за собівартістю, а не за справедливою вартістю, справедлива вартість балансової суми фінансового активу стає його новою собівартістю. Наприкінці кожного звітного періоду фінансові активи, які обліковуються за собівартістю, оцінюються на наявність об'єктивного свідчення того, що корисність фінансового активу зменшується

3.3.5. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість перед іншими особами, яку Товариство зобов'язане погасити. Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСБО 39.

Зобов'язання визначається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Класифікація зобов'язань (довгострокове чи поточне) проводиться в момент їх визнання, а потім – на кожну дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Кредиторська заборгованість відображається як поточна, зі сподіванням на погашення в ході свого нормального операційного циклу, не утримується з метою продажу, підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду. Облік ведеться згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації)

Для визначення того, до якого виду належить явне зобов'язання, проводиться аналіз строку погашення цього зобов'язання, передбаченого відповідною угодою. У випадку, коли зобов'язання, що раніше було класифіковано як довгострокове, на дату балансу не відповідає визначеним критеріям, воно переноситься на рахунки обліку поточних зобов'язань для забезпечення правильного складання фінансової звітності Товариства.

З метою більш досконалого розкриття інформації про поточну кредиторську заборгованість за товари, роботи та послуги, поставка яких очікується у нормальному операційному періоді, така заборгованість відображається у статті «Поточні зобов'язання за розрахунками по одержаних авансах».

Поточна кредиторська заборгованість розподіляється на види:

- Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (до складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги ризиками відносить кредиторську заборгованість за вже придбані фінансові інвестиції чи інші активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено в обліку та ще не оплачено).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом відноситься кредиторська заборгованість за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки з працівників. Облік ведеться на субрахунках у розрізі окремих податків, платежів та зборів).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування (відображається кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці (заборгованість за розрахунками з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами відноситься кредиторська заборгованість, що утворилася в результаті отримання грошових коштів від покупців, а роботи або послуги ще не виконані або не надані).

- Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків (включає кредиторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники Товариства).

- Інші поточні зобов'язання (до складу інших поточних зобов'язань включається вся інша кредиторська заборгованість, яка не була віднесена до інших категорій).

- Інші довгострокові зобов'язання (до складу довгострокової кредиторської заборгованості відноситься вся кредиторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців).

Товариство оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової кредиторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю. Списання фінансового зобов'язання (або його частини) здійснюється Товариством на підставі рішення, прийнятого Керівником Товариства, тоді коли зазначене в договорі зобов'язання виконане, анульоване або строк його дії минув.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо існує імовірність того, що Товариство отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання, вартість його може бути достовірно визначена та перевищує 6000,0грн., очікуваний строк корисного використання (експлуатації) якого більше одного року та який утримується з метою використання у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій.

При первісному визнанні Товариство оцінює основні засоби за собівартістю, за вартістю придбання або створення. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Одиницею обліку основних засобів є окремий об'єкт. Якщо один об'єкт основних засобів складається з частин (компонентів), які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин визнається в бухгалтерському обліку окремим об'єктом основних засобів.

3.4.2. Подальші витрати.

Після визнання основні засоби обліковуються за історичною вартістю за мінусом суми амортизації. Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Об'єктом амортизації є первісна вартість основних засобів, зменшена на їх ліквідаційну вартість. Встановлено ліквідаційну вартість основних засобів Товариства таку, що дорівнює нулю. Нарахування

амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта починається з дати, коли він став придатним для використання. Базою для нарахування амортизації діючих основних засобів є їх первісна (справедлива) вартість. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту, визначається по кожному об'єкту основних засобів постійно діючою комісією Товариства, не переглядається й враховується як достовірний. Нарухування амортизації проводиться прямолінійним методом щомісячно та пооб'єктно за прямолінійним методом протягом таких з використанням таких щорічних норм:

Вид основного засобу	Група основних засобів в податковому обліку	Строк корисного використання (років) в податковому обліку
Машини та обладнання, в т.ч. електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми	4	5 - 15 років
Інструменти, прилади, інвентар, меблі	6	до 10 років
Інші основні засоби	9	5 - 15 років

Сума нарахованої амортизації відображається за дебетом рахунку обліку операційних витрат у кореспонденції з рахунком обліку зносу (амортизації) необоротних активів. Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Нарухування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття об'єкта основних засобів

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Майно та обладнання відображаються за собівартістю, за вирахуванням накопиченого зносу та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Балансова вартість майна та обладнання переглядається на предмет зменшення корисності у разі виникнення подій чи обставин, які б вказували на ймовірність того, що балансова вартість такого активу не може бути відшкодована.

Вибуття об'єкта основних засобів здійснюється у формі продажу активу чи припинення використання, у зв'язку з тим, що організація більше не передбачає отримання вигод пов'язаних з ним (п.67 МСБО 16).

Орендовані основні засоби у Товариства відсутні.

3.4.4. Нематеріальні активи

Придбаний або отриманий нематеріальний актив відображається в балансі Товариства, якщо існує імовірність одержання майбутніх економічних вигод, пов'язаних з його використанням, та його вартість може бути достовірно визначена. До НМА Товариство відносить програмне забезпечення, що використовується для надання послуг та адміністрування, ліцензії на провадження професійної діяльності, впровадження нових процесів і систем, торгових марок (зокрема, торгових знаків).

Нематеріальні активи зараховуються на баланс Товариства за первісною вартістю. Після первісного визнання Товариство веде облік нематеріальних активів та розкриття їх у фінансових звітах згідно з МСБО 38 «Нематеріальні активи». Облік здійснюється на основі історичної вартості, за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності таких активів та подальших витрат в процесі його використання. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту раніше, не переглядається й враховується як достовірний та визначений. Капіталізовані витрати амортизуються за прямолінійним методом амортизації протягом строку корисної експлуатації (від 5 до 10 років) щомісячно та пооб'єктно.

Нарухування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому нематеріальний актив уведено в господарський оборот. Нарухування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття нематеріального активу з господарського обороту.

НМА з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної

експлуатації НМА з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Облік нематеріальних активів ведеться щодо кожного об'єкта за такими групами:

- права на комерційні позначення (знаки для товарів і послуг, фірмові найменування);
- авторське право та суміжні з ним права (ліцензійне програмне забезпечення);
- інші нематеріальні активи (ліцензії).

Амортизація припиняється на одну з двох дат, що відбулася раніше:

- на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5,
- або на дату, з якої припиняється визнання цього активу, якщо у разі його подальшого використання не очікуються майбутні економічні вигоди.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітний період Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство не уклало договори фінансової оренди протягом звітного періоду.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Оренда нежитлових приміщень для розташування офісів не відповідає жодному з критеріїв фінансової оренди, тому обліковується як операційна оренда.

У зв'язку з державною реєстрацією відокремлених підрозділів Товариства 24.07.2018р в регіонах України, укладені договори оренди та суборенди з орендодавцями за місцем знаходження відокремлених підрозділів.

Оренда приміщень для розташування головного офісу Товариства та офісів відокремлених підрозділів, класифікується як операційна оренда, оскільки умови договорів оренди цих приміщень, передбачають збереження за орендодавцями всіх ризиків та вигод, пов'язаних з правом власності на об'єкт оренди. Витрати за договорами операційної оренди рівномірно списується на витрати протягом строку оренди і включаються до складу адміністративних витрат по факту їх отримання. Операційні орендні платежі Товариство відображає як витрати у звіті про фінансові результати протягом періоду оренди.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків.

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті щодо оподаткованого прибутку за звітний період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті до бюджету (відшкодуванню)

Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу

Поточні податкові зобов'язання за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють в Україні до кінця звітного періоду.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, з урахуванням імовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток в майбутньому, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці.

Товариство відстрочені податкові зобов'язання не розраховувало.

Керівництво періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство створює резерви, якщо має поточне зобов'язання, що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вираховуванням відшкодування.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена.

Товариство створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток. Резерв відпусток відображається у фінансовій звітності, як поточні забезпечення. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець звітного періоду.

Товариство формує резерв сумнівних боргів, з метою покриття можливих збитків Товариства в результаті непогашення боржником сумнівної чи безнадійної дебіторської заборгованості. Нарахування суми резерву відображається у складі інших операційних витрат та підлягає інвентаризації на кінець звітного періоду.

У разі, відшкодування дебітором Товариству суми боргу, раніше визнаного безнадійним і списаного за рахунок резерву сумнівних боргів, сума боргу відновляється у резерві сумнівних боргів з одночасним відображенням такої суми у складі доходів звітного періоду.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вираховання будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство нараховує внески на фонд заробітної плати працівників та сплачує їх до Пенсійного фонду України. Поточні внески нараховуються як процентні

нарахування на суму заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому зароблена відповідна заробітна платня.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від реалізації (надання) товарів та послуг, коли воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу клієнтові, а клієнт отримує контроль над таким активом, коли є ймовірність надходження економічних вигод, пов'язаних з операцією.

Облік доходів на Товаристві ведеться відповідно до МСБО 18 (дохід) та Податкового Кодексу України (далі по тексту - ПКУ) і ґрунтується на принципі відповідності доходів і витрат, об'єкт оподаткування визначається з коригуванням фінансового результату до оподаткування на усі різниці. Прийняте рішення зазначене у податковій декларації з податку на прибуток Товариства за 2018 рік.

Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань. Дохід оцінюється за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню. Якщо виникає невизначеність виникає стосовно оплати суми, яка вже включена до доходу, але стала сумою безнадійної заборгованості, така сума визнається як витрати,

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Доходи і витрати відображаються в тому періоді, в якому товари(послуги) були реально надані і була завершена передача пов'язаних з цими товарами (послугами) ризиків і економічних вигід, незалежно від того, чи була проведена фактична оплата таких товарів (послуг).

Процентні доходи та витрати Товариства класифікуються як фінансові доходи і витрати.

Для цілей оподаткування до доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами обліку та МСБО 18, включається дохід від реалізації товарів, робіт, послуг, інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
- в) за Товариством не залишається контроль за проданими фінансовими активами;
- г) суму доходу можна достовірно оцінити;
- д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду, зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу Товариства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати звітного періоду визнаються за умови, що ці витрати були достовірно оцінені, одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені. Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Доходи і витрати відображаються в тому періоді, в якому товари (послуги) були реально надані і була завершена передача пов'язаних з цими товарами (послугами) ризиків і економічних вигід, незалежно від того, чи була проведена фактична оплата таких товарів (послуг). Для визначення фінансового результату звітного періоду доходи звітного періоду порівнюються з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів.

Доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати коштів.

Витрати на податок на прибуток включає податок на прибуток підприємства, розрахований у відповідності до вимог Податкового Кодексу України.

Формування витрат при визначенні фінансового результату до оподаткування за звітний податковий період, здійснюється виходячи з міжнародних стандартів фінансової звітності, відображається з одночасним використанням рахунків класу 8 «Витрати за елементами» та класу 9 «Витрати діяльності» на рахунках 93 "Витрати на збут", 92 "Адміністративні витрати", 94 "Інші витрати операційної діяльності".

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають. Інформація відображається у валюті – українська гривня, датою перерахунку інших валют є останній робочий день місяця по курсу, встановленому НБУ.

Товариство використовувало обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2018	31.12.2017
Гривня /1 долар США	27,6883	28,0672
Гривня /1 євро	31,7141	33,4954
Гривня /10 рубль	3,9827	4,8703

Активи й пасиви, виражені в іноземних валютах, перераховуються по офіційних курсах обміну, встановленим Національним Банком України, на кожну дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Курсові різниці, які виникають при конвертуванні, відображаються у звіті про фінансові результати у тому періоді, у якому відбулося коливання. Результати, виражені в іноземних валютах, перераховуються по курсу обміну на дату здійснення операції.

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Области, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим

рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

У разі відсутності МСФЗ, який конкретно застосовується до конкретної операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно інформацію про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень та повною в усіх суттєвих аспектах ;

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у такому порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством у звітному періоді не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного 2018 року переоцінка фінансових активів із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Товариства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується

на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

а) вартості грошей у часі;

б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;

в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Протягом звітного 2018 року ставка дисконту для перерахунку майбутніх потоків не застосовувалась.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва Товариства за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна та подальша оцінка депозитів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був	Ринковий, дохідний	Ціна закриття біржового торгового дня, за відсутності визначеної ціни на дату

	отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.		оцінки, вико ристовується остання балансова вартість, фінан сова звітність емітента
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює її номінальній вартості.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2018	2017	2018	2017
1	2	3	4	5
Фінансові активи (акції)	2	621	2	621
Акції корпоративних інвестиційних фондів	--	129	--	129
Фінансові активи (облігації внутрішніх державних позик)	16 602	--	16 602	--
Облігації підприємств	--	3353	--	3353
Грошові кошти та їх еквіваленти	15 566	10 893	15 566	10 893

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

Статті доходів	2018	2017
Дохід від реалізації брокерських послуг	1 722	1 202
Дохід від реалізації послуг депозитарної установи	272	275
Дохід від реалізації інших послуг	68	53
Всього доходи від реалізації	2 062	1530

6.2. Собівартість реалізації

Собівартість цінних паперів	2018	2017
Собівартість реалізованих акцій	2 793	330
Собівартість реалізованих облігацій	63 221	9404
Всього	66 014	9 734

6.3. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2018	2017
Доходи від реалізації акцій	2 818	961
Доходи від реалізації облігацій	64 430	9400
Доходи від зміни справедливої вартості фінансових інвестицій	87	1 293
Доходи від внесення додаткового капіталу	524	0
Доходи від отримання процентного доходу по ОВДП	1 589	0
Доходи від отриманих відсотків банків	1 605	369
Доходи від погашення ОВДП	145	0
Доходи від курсових різниць	1 164	956
Доходи інші	149	1 976
Всього	72 511	14 955

Інші витрати	2018	2017
--------------	------	------

Витрати на інформаційне забезпечення	37	72
Витрати на Інтернет-послуги	173	89
Витрати на формування резервів	40	--
Витрати на супровід ПЗ	2 667	145
Інші витрати	1 719	550
Збитки від курсових різниць	1 198	32
Всього	5 834	888

6.4. Витрати на збут

	2018	2017
Витрати на персонал	4 221	928
Маркетинг та реклама	1 001	75
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	166	61
Інші витрати	592	252
Всього витрат на збут	5 980	1 316

6.5. Адміністративні витрати

	2018	2017
Витрати на персонал	3 996	744
Витрати на підвищення кваліфікації персоналу	140	26
Витрати на аудит, юридичні, нотаріальні, консультаційні послуги	1 264	243
Витрати на оренду приміщень для офісів	8 064	2 680
Витрати на комунальні та експлуатаційні послуги	196	60
Витрати на охорону	48	8
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	275	122
Інші послуги	1 280	470
Всього адміністративних витрат	15 263	4 353

7. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2018 Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

8. Основні засоби та матеріальні активи

8.1. Нематеріальні активи

Найменування статей	31.12.2018	31.12.2017
Первісна вартість початок року	94	42
Надходження нематеріальних активів протягом звітного періоду	54	68
Вибуття нематеріальних активів протягом звітного періоду	1	13
Накопичена амортизація	47	3
Чиста балансова вартість	100	94

Станом на 31 грудня 2018 та 31 грудня 2017 років у складі нематеріальних активів повністю зношені активи відсутні.

8.2. Основні засоби

Найменування статей	31.12.2018	31.12.2017
Первісна вартість основних засобів на початок року	1773	287
Надходження основних засобів протягом звітного періоду	5 112	2218
Вибуття основних засобів протягом звітного періоду	-	55
Накопичена амортизація основних засобів	373	159
Чиста балансова вартість	6 512	2 291

Станом на 31 грудня 2018 та 31 грудня 2017 років у складі основних засобів повністю зношені основні засоби відсутні.

8.3. Інші необоротні матеріальні активи

Найменування статей	31.12.2018	31.12.2017
Первісна вартість інших необоротних активів на початок року	649	173
Надходження інших необоротних активів протягом звітного періоду	2 809	631

Вибуття інших необоротних активів протягом звітного періоду	-	155
Накопичена амортизація інших необоротних активів	225	73
Чиста балансова вартість	3 233	576

Станом на 31 грудня 2018 та 31 грудня 2017 років у складі інших необоротних активів повністю зношені відсутні.

9. *Грошові кошти*

Оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Товариство складає Звіт про рух грошових коштів згідно з МСФО 7 «Звіт про рух грошових коштів» прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів.

9.1 Станом на 31.12.2018 р. та 31.12.2017р. на поточних та депозитних рахунках у банках обліковуються власні кошти Товариства:

Тип активу	31.12.2018	31.12.2017
ПРИВАТБАНК 26502053000357 поточний	19	4
АЛЬФА-БАНК 26501015432902 поточний	18	1
СКАЙ БАНК 26501001016095 поточний	42	-
РОЗРАХ ЦЕНТР 26508000016894 поточний	91	2
АЛЬФА-БАНК 26501015432902 (USD)	13 846	-
АЛЬФА-БАНК 26501015432902 (EUR)	-	1
АЛЬФА-БАНК депозит	-	7 500
ПРИВАТБАНК депозит	1 550	3 385
Всього грошових коштів:	15 566	10 893

9.2. *Інші оборотні активи*

Грошові кошти клієнтів Товариства на поточних рахунках в банках, на колективних клірингових рахунках в ПАТ «Розрахунковий центр», дебіторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування відображаються у складі інших оборотних активів та складають:

Тип активу	31.12.2018	31.12.2017
Грошові кошти клієнтів на поточних рахунках в банках (USD)	22	3 144
Кошти на клірингових рахунках клієнтів в банку	1370	1 613
Дебіторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування та гарантійне забезпечення для торгівлі на АТ «Українська біржа».	10 372	10 384
Всього:	11 764	15 188

9.3. *Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю*

Станом на 31.12.2018 року еквіваленти грошових коштів на суму 11 550 тис. грн. утримуються у вигляді банківського поточного депозиту в АТ «КБ ПРИВАТБАНК», згідно з договором банківського вкладу строком дії до 01.06.2018р. Грошові кошти на депозитному рахунку розміщені у банку, який є надійним.

Очікуваний кредитний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу становить «0».

У Товариства у власності є облігації зовнішніх державних позик (код ISIN XS1303926528) номіналом 1 000 дол. США у кількості 5 штук.

	Термін погашення	Відсоткова ставка (номінальний рівень)	31 грудня 2018	31 грудня 2017
XS1303926528	01.09.2026	7,75	131	--
Всього:	X	X	131	--

На балансі Товариства є облігації внутрішньої державної позики номіновані в гривні – 1000грн.

	Термін погашення	Відсоткова ставка (номінальний рівень)	31 грудня 2018	31 грудня 2017
UA400000885	19.04.2023	15,97	9 345	--

UA400099210	12.10.2022	14,91	10 126	--
Всього:	X	X	19 471	--

Облігації внутрішніх та зовнішніх державних позик характеризуються високою ліквідністю на ринку цінних паперів України. Цінні папери можна продати у будь який час за ринковою вартістю.

Міністерство фінансів України гарантує своєчасне погашення та виплату за облігаціями внутрішніх державних позик та зовнішніх державних позик відповідно до умов випуску та незалежно від розміру суми вкладень.

Очікуваний кредитний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу становить «0».

9.4. Дебіторська заборгованість

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	319	365
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	2537	2
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	12	29
Розрахунки з бюджетом	6	-
Інша дебіторська заборгованість	40	431
Балансова вартість всього:	2 914	827

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення, аналіз дебіторської заборгованості здійснюється з використанням індивідуального підходу. Прострочена дебіторська заборгованість списується на кінець звітної періоду за рахунок резерву сумнівних боргів.

10. Запаси

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Витратні матеріали (за історичною собівартістю)	32	10
Всього запаси	32	10

Станом на 31 грудня 2018р. та 31 грудня 2017 р. Товариство знецінення запасів не визначало.

11. Власний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складав 59 880 тис. грн. Станом на 31 грудня 2017 року зареєстрований та сплачений капітал складав 19 641 тис. грн.

Структура власного капіталу:

Найменування статті	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Статутний капітал	59 880	19 641
Додатковий капітал	215	215
Резервний капітал	69	69
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(18 836)	96
Всього власний капітал	41 328	20 021

12. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Торговельна кредиторська заборгованість	812	55
Розрахунки з бюджетом	32	135
Одержані аванси	4	4
Інші зобов'язання	21 757	13 111
Всього кредиторська заборгованість	22 605	13 305

13. Розкриття іншої інформації

13.1 Умовні зобов'язання.

13.1.1. Судові позови

Проти Товариства подані судові позови відсутні.

13.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи

піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки.

13.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів визначений Товариством як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів. Враховуючи той факт, що розміщення коштів на поточному депозитному рахунку терміном до «01» червня 2019 року дає змогу вільно користуватися цими коштами в разі потреби, очікуваний кредитний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу становить «0».

13.1.4. Розкриття інформації про пов'язані сторони

У звітному періоді з 01.01.2018р. по 31.12.2018р. у Товариства виникали операції з пов'язаними особами, в т.ч. з оплати праці Генеральному директору Товариства.

Протягом 2018 року Учасник Товариства - компанія ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. (FREEDOM HOLDING CORP.) (розмір частки у Статутному капіталі – 100%) здійснювала операції з купівлі та продажу облігацій внутрішніх державних позик на ПАТ «Українська біржа», в т.ч. з купівлі ОВДП на суму 23 264 тис. грн., з продажу на суму 50 тис. грн. на підставі договору на брокерське обслуговування, укладеного з Товариством.

Заробітна плата Генеральному директору Товариства нарахована та виплачена повністю та вчасно:

- за період з 01.01.2018р. по 31.12.2018р. в сумі 351 тис. грн,
- за період з 01.01.2017р. по 31.12.2017р. в сумі 160 тис. грн

13.1.5. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

13.1.6. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації, дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2018 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

Щодо депозитів

При визначенні рівня кредитного ризику фінансового активу у вигляді еквівалентів грошових коштів, розміщених на депозитному рахунку в АБ «КБ ПРИВАТБАНК» Товариство враховувало дані НБУ, відповідно до яких складаються рейтинги банків. За даними рейтингу надійності банків АБ «КБ ПРИВАТБАНК» характеризується дуже високою кредитоспроможністю порівняно з іншими українськими позичальниками або борговими інструментами. Стабільний прогноз вказує на відсутність на поточний момент передумов для зміни рейтингу протягом року.

Враховуючи проведений аналіз, кредитний ризик визначений Товариством як дуже низький, сума збитку від знецінення визначена на рівні 0%.

Щодо облігацій зовнішніх державних позик

У власності Товариства є облігації зовнішніх державних позик (код ISIN XS1303926528) номіналом 1000 дол. США у кількості 5 шт, номінальний рівень дохідності 7,75 %.

Активи вразливі до кредитного ризику	Станом на 31.12.2018р.	Частка від активів, %
Поточні фінансові інвестиції (ОЗДП код ISIN: XS1303926528)	130	0,002%

На кінець звітного періоду використовувались данні НБУ та рейтингових міжнародних компаній, які визначають кредитні рейтинги боргових зобов'язань України. Облігації внутрішньої державної позики характеризуються високою ліквідністю на ринку цінних паперів України. Цінні папери можна продати у будь який час за ринковою вартістю.

Міністерство фінансів України гарантує своєчасне погашення та виплату за облігаціями внутрішніх державних позик та зовнішніх державних позик відповідно до умов випуску та незалежно від розміру суми вкладень.

На даний момент валютні ОВГЗ є кращою альтернативою аніж депозити у валюті, оскільки мають вищий рівень дохідності.

Також взято до уваги «Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затверджене рішенням НКЦПФР № 1597 від 01.10.2015 р., згідно з яким кошти на поточних рахунках, державні цінні папери, цінні папери, гарантовані державою, та доходи, нараховані за ними, відносяться до 1-ї групи активів зі ступенем кредитного ризику 0 відсотків.

Щодо позик

Станом на 31.12.2018 року в активах Товариства позики відсутні

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;

- аналіз платоспроможності контрагентів;

- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені система управління ризиками та внутрішній аудит (контроль).

13.1.7. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів. Валютні ризики Товариства можуть виникати у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті та наявності на балансі грошових коштів в іноземній валюті.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів та контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою.

13.1.8. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу, виникнення збитків у Товариства у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання ним в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності, проводить аналізи термінів платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими та грошовими потоками, а також контролює рух грошових коштів від операційної діяльності, з метою забезпечення постійної наявності коштів, необхідних для виконання усіх зобов'язань у визначені терміни. Політика ліквідності Товариства перевіряється і затверджується Керівництвом Товариства. Управління ризиками Товариства направлене на відстеження динаміки фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Товариства.

13.1.9. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

14. Власний капітал

Зареєстрований статутний капітал Товариства станом на 31.12.2018р. сплачений грошовими коштами повністю. Неоплаченої частини статутного капіталу немає. Товариство стверджує, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Статутний капітал має наступні складові:

Тип активу	2018	2017
Зареєстрований статутний капітал	59 880	19 641
Додатковий капітал	215	215

Резервний капітал	69	69
Неоплачений капітал	-	-
Нерозподілений прибуток/збиток	(18 836)	96
Всього:	41 328	20 021

15. Пруденційні показники

Відповідно до Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, Товариство дотримується вимог щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, затверджених Рішенням НКЦПФР від 01.10.2015р. № 1597.

Станом на 31.12.2018р. пруденційні показники Товариства становлять:

№	Назва показника	Нормативне значення	Розрахункове значення на 31.12.2018р.
1	Показник розміру регулятивного капіталу	не менше 7 000 000,00 грн.	36 686 755,27
2	Норматив адекватності регулятивного капіталу	не менше 8 %	293,499
3	Норматив адекватності капіталу першого рівня	не менше 4,5 %	293,499
4	Коефіцієнт фінансового левериджу	в межах від 0 до 3	0,5470
5	Коефіцієнт абсолютної ліквідності	не менше 0,2	9,1070
6	Норматив концентрації кредитного ризику, щодо окремого контрагента (крім банків та торговців цінними паперами)	Не більше 25%	9,5191
7	Норматив концентрації кредитного ризику, щодо окремого контрагента, що є банком або торговцем цінними паперами.	Не більше 100%	37,7852

16. Події після звітної дати.

У відповідності до МСБО 10 «Події після звітного періоду» Товариство визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» стверджує, що після звітної дати «31» грудня 2018 року між датою складання та затвердження фінансової звітності жодних подій, які б могли вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати коригування фінансової звітності за 2018 рік не відбувалось.

Генеральний директор
ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА»

М. В. Машковська

